

Merenda

zahraje lidové písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k neznámějším swingovým, jazzovým a dixielandovým melodiím. V současné době kapela patří k nejžádanějším formacím tohoto typu na Tábořsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako stálí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, zpěv) ze skupin Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost v roce 2012 a v současné době je vyhledávanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů i fanoušků. Mezi nejvýznamnější akce patří pravidelná veřejná vystupování na akcích či v lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Tábor-Benešův mlýn: akce Zpíváme si na Beneši
- Tábor: restaurace Sokolská plovárna
- Tábor: restaurace Nový ráj

Kontakt:

Petr Vobora

Tel: 602 431 864

E-mail: Petr.Vobora@inforis.cz

Web: www.merenda-tabor.webnode.cz

Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Tábořská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Tábořsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat „Svačina“. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan „Svačina“ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala v roce 2018. Číslování jsme ponechali průběžné.

Rok 2018 (celkem 22 vystoupení)

81) 5.1.2018 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Rok 2018 v Novém Ráji zahájila Merenda a to za velmi slušného zájmu publika. Když jsme přesně v 19:00 začali, byly volné tak 2 stoly.
- B. Vohrada po prvním songu tradičně přednesl krátkou řeč na přivítanou, což obzvlášť v Novém Ráji dělá rád. Ještě nutno dodat, že bez problémů (řečí) vypnuli televizi... Inu už si na nás v Novém Ráji zvykli.
- C. Pepa byl silně nestandardní, jelikož trpěl nějakou vleklou virózou. Ale jak jsme se později dozvěděli, byl to jen začátek. Pepa po tomto vystoupení stonal další 3 týdny. Přesto Pepa podal hrdinný výkon a téměř celou akci odehrál a odzpíval.
- D. Chyběl Luboš, což při hendikepu Pepy znamenalo pro Vohradu prakticky odezpívat celý repec.
- E. Zajímaví přítomní, kteří dorazili na pozvánku: Jitka Toužimská (máma Jana Toužimského: Arakain + vyhledávaný muzikálový zpěvák) + přátelé, Helenka Boučková (učitelka ZUŠ) + přátelé (z toho 1 vozíčkář), Jiřka Šedivá + dcera Jindra. A spousta dalších příznivců, které známe od vidění z jiných našich akcí, anebo „hudební štamgasti“ z Nového Ráje.
- F. Do nového setu: „Návrat, Kingston Town, Dědečkovy hodiny“ jsme na přání bandžistů Ivana a Ládi aktuálně zařadili úplně nový song „Až si jednou sundám boty“ (Křesťan). Vyšlo to dobře...
- G. Absolvovali jsme velmi dobré vystoupení, když se již tradičně tleskalo opravdu po každém kousku a taneční parket místy nestačil.
- H. Inkasovali jsme domluvený honorář v celkové výši: 2 400 Kč, který Vohrada ihned vyplatil: 400 Kč každému na ruku. Kromě Pepy, který už ujížděl domů stonat.

Milý a pochvalný moment:

U jednoho stolu, nejbliž k Járovi, seděly 2 postarší dámy, které jsme nikdy předtím neviděli. Ivan je snad znal od vidění a chodil s nimi občas kouřit. Avšak po produkci s nimi dlouze mluvil Jára a sdělil nám, že jsme se jim jako kapela obrovsky líbili, a že od této chvíle na nás budou pravidelně chodit do Ráje. Ve své skromnosti na závěr Jára tak trochu nesměle dodal: „A taky říkaly, že nikdy neviděly v country kapele hrát tak dobrého houslistu.“ Potlesk a pochvala pro Járu. Dlužno dodat, že Jára toto vystoupení skutečně zahrál v úžasné formě, čehož jsme si všichni pochopitelně všimli.

Závěrečný moment:

Závěrečnou půlhodinku už Pepa nevydržel díky podlomenému zdraví a odpočíval u baru. Samozřejmě nám přišel říct, že prý na baru muzika zní dobře... Tentokrát to však myslel vážně. A dokonce pochválil Vohradu za dobrou závěrečnou řeč. Pepa je totiž alergický na to, když Vohradovi občas při loučení uklouzne slogan: „Byli jste báječné publikum.“ To prý říká Michal David a my bychom si to tím pádem měli rozhodně odpustit.

82) 3.2.2018 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: 70. narozeniny pana Veselého

Místo: Benešův mlýn

Čas: 17:00 – 23:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Doprovodný email:

Vážení přátelé,

dovolil jsem si naše posezení 14. Zpíváme si na Beneši, pouze pro tentokrát, udělat pod jiným názvem (viz pozvánka výše). Hrát k tanci a poslechu nám bude naše Merinda.

Doufám, že se mi povede dobře vyudit šunky, nápojů snad bude dost.

Těším se Slávek

Minutes:

- A. Zcela netradičně jsme tentokrát hráli v sobotu.
- B. Sešli jsme se po 16:30, ale spodní prostory Benešova mlýna (výčep + mlýnice) už dávno byly přeplněné k prasknutí oslavencovými hosty: rodina + kolegové z bývalé práce.
- C. Nastěhovali jsme se do horní reprezentativní místnosti, kde bylo zatím úplně prázdné. Kolem páté se začali trousit obvyklí přátelé pana Veselého, a když dorazili i hosté zespodu, bylo úplně narváno.
- D. Merenda začala lehce po páté. Po prvním songu se konal velký potlesk a to byla správná situace, kdy Vohrada přivítal publikum a hlavně popřál panu Veselému k narozeninám: „přeji Vám hlavně dvě věci: zdraví a lásku. Všechno ostatní nestojí za řeč.“
- E. Asi po půlhodině dorazil Jirka Sycha + paní Sychová + dcerunka Anička. Protože už nikde nebylo místo, sedli si přímo před kapelu. A přímo proti Lubošovi + paní Chudých. Luboš jsme důvěrně poznali před pár lety, kdy na Beneši slavil padesátiny. Tehdy by živel. A živlem se stal i tentokrát, za vydatného doprovodu Jirky Sychy.
- F. K půl sedmé dorazil Luboš z hokeje (prohráli) a Merenda byla kompletní.
- G. Vohrada krátce přisedl k Jirkovi a dobrou čtvrt hodinku poklábosili. Mj. Vohrada Jirkovi vyprávěl aktuální sen: „Dneska v noci se mi o tobě zdálo, což musel nějak zařídit Vesmír, jelikož jsem tušil, že tu dnes budeš. V tom snu jsi vedl zkoušku Bolechu. Během kratičké pauzy při přechodu z jednoho Beethovena na druhého jsem

odněkud vytáhl lahvové pivo a otevřel jej. Jenže pivní zátka vystřelila až ke stropu a pak prudce dopadla na zem. Tento můj počín tě hrozně rozčílil a vyloučil jsi mě z orchestru.“ Jirku to hrozně rozesmálo a navrhl, abych to řekl na zítřejší zkoušce Bolechu...

- H. Jára před pár dny (přesně 31.1.) oslavil narozeniny (62) a vlastně zdrhnul z rodinné oslavy. Pročež při příjezdu měl v sobě už několik panáků. Pak přestal pít a to bylo špatně. Asi po 2 hodinách ho Ivan vyzval na prcka a Jára se dostal do skvělé pohody, a to i hudební.
- I. Merenda hrála skvěle. Kapela šlapala a měla velmi hutný a šťavnatý zvuk.

- J. Svatá trojice: Jirka Sycha, Luboš Chudý + 1 další posluchač, sedíce přímo před kapelou, vytvořili báječnou rytmickou sekci, když bušili rukama do stolu. Protože Jirka je výtečný muzikant, tak to bylo vcelku rytmicky přijatelné. Ale místy intenzita jejich hluku rušila.
- K. U jednoho stolu sedělo několik dam z Prahy (zřejmě kolegyně pana Veselého), kterým se naše produkce evidentně líbila, jelikož neustále zpívaly. Pak jedna z nich Pepovi prozradila: „Můj muž taky hraje v kapele, ale ti proti vám hrajou úplně na prd.“
- L. Panu Veselému jsme věnovali song „Zlaté střevíčky“, který Vohrada ohlásil jako „Veselá či Veselého volenka“. Publikum vytvořilo kolem oslavence kruh a snad každá si ráda zatančila s čerstvým sedmdesátníkem.
- M. Fanda sklídil naprosto nevídaný aplaus po „Cizincovi na pobřeží“, nesrovnatelný s žádným předchozím vystoupením. Úžasné...
- N. Během poslední přestávky Vohrada „svaté trojici“ prozradil, že Jára nedávno oslavil narozeniny. Pročež Jirka Sycha se nabídl, že Járovi zazpívají Redlovy Housličky. Vohrada nabídl Jirkovi možnost zahrát na kytaru – a bylo vše domluveno. Naneštěstí ale tato trojka cestou do hudebního salónku navštívila výčep a následně dorazila ke kapele asi po hodině. A to už Merenda přidávala, jelikož se blížila půlnoc a publikum

značně prořídlo. Přesto Merenda postupně přidala songy: „Když svatí jdou“ a „Washington Lee“.

- O. Tedy na písničku pro Járu nakonec nedošlo, ale při loučení kapely se na pana Sychu stála fronta. Jirka je velmi milý a společenský pán. Každého muzikanta pochválil: Pepu za „Pole s bavlnou“ pro skvělé frázování textu. Járu nazval Paganinim a společně se objímali. Ivanovi sdělil, že nikdy neviděl a neslyšel hrát živě někoho tak dobře na banjo. A dokonce mu navrhl, aby začal na banjo učit děti. Zkrátka Jirka s každým vřele a dlouze pohovořil, potykali si a bylo to moc fajn.
- P. Inkasovali jsme honorář 3 500 Kč, každý hudebník dostal pětikilo. Děkujeme.

Emailová tečka:

... a ještě jednou díky, mělo to šťávu, či atmosféru.

Ing. Vítězslav Veselý

83) 9.2.2018 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Láďa

Moment zásadovosti:

Vohrada posílá před každým vystoupením kolem 80 emailových pozvánek.

Dne 8.2.2018 přišla odpověď od kamarádky Jindry:

Ahoj Peťo.

Strašně mě to mrzí, ale už na Vás do Ráje nemůžu chodit. Nemá to nic společného s Vámi. Jste perfektní kapela a s mamkou jsme se vždycky perfektně pobavily. V Novém Ráji schůzkuje SPD a to je pro mě nepřekonatelná překážka, abych jen překročila práh téhle hospody a nechala jim tam útratu. Nacismus jako Pirát nemůžu podporovat. Prosím, napiš mi, kdybyste vystupovali kdekoli jinde, ráda přijdu. Pozdravuju celou kapelu a ještě jednou se omlouvám.

Jindra

Minutes:

- A. Vohrada dostal od podporovatelky kapely Mii Valertové email, ve kterém žádala zamluvit stůl na dnešní akci. V 18:35 tedy Vohrada poprosil personál v Novém Ráji o rezervaci. Ale dozvěděl, že nelze, protože všechny stoly jsou již rezervovány. Ufff. Takže Vohrada rezervoval 4 místa u stolu kapely. A taky tam nechal instalovat vázu s puketem růží, jelikož Mia měla 2.2.2018 narozeniny (72). Nedorazila, později se omluvila emailem.
- B. Ještě před zahájením produkce se u Vohrady zastavil kamarád z kapely Lions Band, který seděl se svými asi 7 přáteli u velkého stolu, a předal text s akordy songu z Osvobozeného divadla „David a Goliáš“ se slovy: „Myslím, že byste to mohli zkusit nacvičit, protože ten song by vám seděl“. Tak tohle Vohrada taky ještě nezažil...
- C. Chyběl Ivan (víkendová hudební pařba na šumavské chalupě) a Luboš (telefonicky se omlouval hlasem, který vylučoval jakékoli pochybnosti o pěvecké indispozici, a že hned musí jít stonat). Takže jsme hráli v pěti.
- D. Důchodce Láďa se vrátil z měsíční „dovolené“ z Bali, a protože byl neuvěřitelně opálený, hrál jen v tričku s krátkými rukávy. A tím balil baby...
- E. Vohrada po prvním songu (kdy se samozřejmě tleskalo) tradičně přivítal přítomné. Pochválil dobrou účast a ocenil, že době „olympijského času“ (dnes v 12:00 SEČ byla

zahájena Zimní olympiáda v Jižní Koreji) návštěvníci nezůstali sedět doma u TV beden a přišli na muziku.

- F. Protože neměl parťáka Ivana, Vohrada občas vyšel ven na cigárko a zde se potkával s trojicí postarších žen, které byly poprvé v Ráji na Merendě. Velmi chválili produkci kapely a Vohradovi rády předaly emaily pro budoucí pozvánky.
- G. Jako přes kopírák z minula: absolvovali jsme dobré vystoupení, když se již tradičně tleskalo opravdu po každém kousku.
- H. Vohrada si dal velmi dobrý pozor na závěrečné rozloučení s návštěvníky. Žádné „skvělé publikum“, atd. Řekl prostě, že děkuje posluchačům za vytvoření hezké atmosféry, ve které se nám dobře hrálo. Kritik Pepa pochvalně zamručel...
- I. Inkasovali jsme domluvený honorář v celkové výši: 2 400 Kč, který Vohrada ihned vyplatil: 500 Kč každému na ruku (100 Kč jsme odepsali z fondu kapely).

9.3.2018 – Tábor-Nový Ráj (ZRUŠENO)

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Minutes:

Majitel restaurace Nový Ráj pan Volena telefonicky zrušil produkci pouhý 1 den předem. On je totiž bývalý hokejista. A táborští hokejisti ve středu 7.3.2018 vypadli z nějaké soutěže (nevím z jaké – nevyznám se v tom a ani nechci) a tudíž jim končí sezóna. No, a tak se potřebovali pořádně ožrat. Pročež to udělali v pátek v Novém Ráji místo naší muziky. Vohradovi to bylo sděleno tak, že neměl moc na výběr. A to i přes výrazné protesty, jelikož věděl, že ten den se chystalo do Ráje hodně lidí. Rozmrzelé emaily přišly od kamarádů:

- A. Jarda Ešner: „To je škoda, chystali jsme se s kamarády zítra na hraní do Ráje. Nevadí, příště.“
- B. Hana Zíková: „Ještě jsem nestačila odpovědět na jeden a už přišel další.... Tak tedy aspoň posílám pozdravy a zase někdy někde 😊“
- C. Helena Boučková: „Děkujeme za smutnou zprávu, ale zároveň děkujeme za přehled dalších akcí Vaší kapely. Už je v dohlednu i otvírání plovárny, kde možná budete hrát. Za celou moji bandu přejeme Vaší kapele pěkné jaro a s ním radostná všechna Vaše vystoupení.“
- D. Mia Valertová: „Hello my boy, Péťo, I really was looking forward to come tomorrow!!!! Přišla bych s celou mojí užší partou včetně Jindřiška, který zítra dorazí z Prahy. Je mi to opravdu líto. Love Mia.“
- E. Jitka Toužimská: „Ahoj, to je mi moc líto, těšila jsem se na vás. A jaký udal důvod? Málo lidí? To jsem zažila minule s kapelou Starouš band...“

84) 16.3.2018 – Tábor-Cadillac

Událost: Taneční pátek

Místo: Café & Restaurant Cadillac (areál Univerzity Tábor)

Čas: 20:00 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Poprvé jsme hráli v Cadillacu, kde hlavní pořadatelé Zdeněk Krejsa a Alenka Šatrová chtějí zavést pravidelné páteční večery s živou hudbou a tancem. Této snaze samozřejmě velmi fandíme.

- B. Publikum nebylo zrovna nejpočetnější, ale smlouva je smlouva, a tak jsme lehce po 20. hodině spustili pro 5 lidí. Tři z nich jsou naši stálí fanoušci, kteří přišli díky Vodradou zasláné pozvánce. Vzápětí přišel Zdeněk a Alenka a bylo nás 7. Nutno přiznat, že v prostorách restaurace bylo dobrých 25 lidí a tyto jsme rozhodně v klidu nenechali.
- C. Luboš dorazil kolem půl desáté a bylo to 7 na 7. Ale po chvíli došlo k přečíslení, když dorazila i jakási tříčlenná rodinka s evidentně arabským otcem a dcerunkou (takže jen maminka byla bílá) a tito se velmi dobře bavili při naší muzice. Tleskali i během produkce a evidentně jsme jim udělali dobrou společnost při jejich večeři. Škoda jen, že po cca hodině odešli.
- D. Účast nebyla zrovna valná, ale my jsme hráli naprosto standardní repce a nic nešidili. Ani pivo, ani panáčky, které se tentokrát pily s nebývalou chutí a frekvencí.
- E. Smlouva je smlouva a tudíž přesně o půlnoci jsme zahráli naše tradiční přídavky.
- F. A pořadatel je muž na svém místě. Vyplatil nám domluvený honorář v plné výši a ještě jsme dostali 50% slevu na útratu kapely. A ta díky dnešní slině nebyla zrovna malá...
- G. Nicméně, dostali jsme pozvánku na další 2 večery v květnu a červnu a věřím, že účast bude výrazně lepší. Je nutné být trpělivými a ono to růže určitě přinese...

85) 23.3.2018 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Závěrečný jam při ukončení sezóny

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Konal se tradiční jam při příležitosti ukončení sezóny večerů „country“ hudby s živou kapelou, když sezóna to byla už 21. (!!!).
- B. Hlavní kapelou byla opět Tercie, která nastoupila v plné síle včetně zpěvaček Luďy a Hanky. Takhle to Vohrada v předstihu domluvil s Jirkou Čepelínem, který je mluvčí (a pochopitelně kytarista) Tercie. Tím byl vzdán hold kapele, která táhla v této hospodě prvních 19 sezón. A když se zde tradičně hraje každý pátek o začátku října až do Velikonoc, pak je to velmi náročný úvazek pro jednu kapelu...
- C. Tohle všechno chtěl Vohrada říci v úvodním projevu, ale na ten nedošlo. Vohrada to nijak nehrotil hlavně díky převaze příznivců Tercie, protože věděl, že narvaná hospoda chce rozhodně zpívat (a pít) a ne poslouchat projevy...
- D. Tercie hrála rozhodně velmi dobře, „náš“ Pepa přihrával mandolínu, a po každém songu se konal bouřlivý potlesk.
- E. Každá ze zbývajících 3 kapel tu měla svého zástupce: za Krýgl Boys to byl basák Čechťá, od Starouš Bandu přišli kytarista Pepa a basák Pavel. Ale bez nástrojů. Merenda byla zastoupena Vohradou a Pepou (když nepočítáme Ivana a Láďu, kteří váleli i v Tercii).
- F. Celkový výčet přítomných muzikantů: Tercie: Mirek Pufr alias Brďa (kytara, zpěv), Pepa Pufr (kontrabas, zpěv), Jirka Čepelín (kytara, zpěv), Luďa a Hanka (zpěv), Ivan Dalihod alias Anče (pětistrunné banjo, častý zpěv), Mirek Švec alias Žába (foukací harmonika), Láďa Lukáš (čtyřstrunné banjo, zpěv), Ivoš alias Car (čtyřstrunné banjo, občasný zpěv). Starouš band: Pepa Novák (normálně kytara, dnes jen zpěv), Pavel Dudák (normálně baskytara, dnes jen zpěv). Krýgl Boys: Jan Čechtický alias Čechťá (kontrabas, zpěv). Merenda: Petr Vobora alias Vohrada (kontrabas, zpěv), Pepa Novotný (mandolína, zpěv). Celkem: 14 hrajících hudebníků, o 3 více než před rokem. Skvělé... Kromě toho byl přítomen i nehrající muzikant Jarda Ešner.
- G. Asi po 2 hodinách produkce se vyměnili basáci a muziku Tercie tvrdil Čechťá.

- H. Během jedné pauzy kolem 22. hodiny se Vohrada vrátil z „venkovního kuřáckého spolku“ a Tercie ho vyzvala k produkci. Proč ne? Už jenom při nástupu Vohrady tleskala celá hospoda, což bylo nesmírně milé. Takže Vohrada si zahrál s Tercií asi 25 minut na basu Pepy Pufra, a bylo to fajn. Dokonce dostal i příležitost zahrát si sólo v jednom rokenrolu, což bylo nebývale vřele aplaudováno, a to i samotnými muzikanty. Vohrada se červenal...
- I. Kolem jedenácté večerní Tercie zahrála tradiční „zavírák“: „Tím dnem to tu končí...“ a sezóna 2017/18 byla definitivně u konce.
- J. Celý večer panovala nesmírně vřelá atmosféra jak mezi všemi muzikanty, tak i v publiku. Takže věřím, že se můžeme těšit i na sezónu příští.

86) 7.4.2018 – Kloužovice u Chýnova

Událost: Oslava 60-tin pana Stanislava Štokingera (alias Bouřky)

Místo: Kloužovická hospoda

Čas: 18:30 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. S obavami jsme čekali, zda se zúčastní Jára, který v probíhajícím týdnu utrpěl hned dva nepříjemné zážitky: nejdřív nezaviněná autonehoda, kde doslova přišel o auto. A pak silná viróza (nikoli ona pověstná viróza prezidenta Zemana, kdy byl opilý jako žolík), která mu nedovolila ani ve středu přijít na zkoušku. Naštěstí dorazil a s pomocí čajů a kořalky vydržel hrát celý večer. Díky, Járo.
- B. V kloužovické hospodě jsme vystupovali poprvé, byť v Kloužovicích celkově potřetí – předtím dvakrát v tzv. Občině, což je sdružení části místních občanů, kteří se schází v útulném altánku na jednom konci vsi.
- C. Akce se konala v nevelkém sále místní hospody pro asi 40 pozvaných hostů.
- D. Po půl sedmé oslavenec pronesl přípitek a Merenda se „dala do práce“.
- E. Je pravda, že publikum bylo trochu „vesnický“ specifické a bylo tomu třeba přizpůsobit repertoár. Náš oblíbený set č. 4 (5 songů od Semaforu) Vohrada po druhé písni přerušil a vyhlásil přestávku. Totiž – absolutně nikoho to v sále nezajímalo a lidi se velmi nahlas bavili.
- F. Takže jsme spustili lidovky – a to bylo jiné kafe. Celý parket se zaplnil...
- G. Hlásili se k nám některé známé tváře z minulých akcí: např. Franta Kalousek, kterému jsme hráli na 60-tinách, Honza Setunský – houslista, který si s námi v minulosti párkrát vrzl (dnes neměl housle).
- H. V době značné rozjařenosti publika si Pepa sjednal klid na sále a přednesl speciálně připravenou esej pro oslavence. Byla vtipná a na závěr se konaly bouřlivé ovace. Celý text následuje.
- I. Po vzájemné dohodě uvnitř Merendy jsme se rozhodli, že nebudeme vyžadovat žádný honorář. Pročez jsme si dali ještě jeden řízek a pustili se do panáků...
- J. Akci jsme ukončili krátce před půlnocí, kdy 7 pozůstalých (stejně jako členů Merendy) donekonečna blblo na všechny naše přídavky.

Intermezzo 15 – Esej: Sraz abiturientů (upravená pro Standu Štokingera)

Je vždycky velké a milé překvapení, když se o oslavenci u příležitosti jeho jubilea objeví nějaká informace, která byla do této doby neznámá. I nám se podařilo takovou informaci získat a rádi bychom vás s ní seznámili.

Textař naší skupiny, ing. František Zeman, píše také básně (převážně z vodáckého prostředí - je jachtař a námořník) a své sbírky vydává v nakladatelství Paseka pod pseudonymem Karel

Vodňanský. Jen tak mimoděk. Jeho poslední sbírka básní pod názvem „Na břehu suchého příkopu“ způsobila mezi ostatními básníky a čtenáři velký rozruch. Ale zpět k našemu oslavenci.

Právě díky kontaktům ing. Zemana v nakladatelství Paseka jsme se dozvěděli, že Stanislav Štokinger připravuje autobiografickou knihu mapující jak osobní tak zejména pracovní část jeho života. Vyjít by měla pod názvem „Zítra snad dojedu na čas“. My jsme si vybrali jako ukázkou kapitulu č. 28:

Kapitola 28 – Abiturientský sraz

Když se objevilo v mé emailové schránce Sraz abiturientů Střední školy železniční po 40-ti letech, nevěděl jsem vlastně pořádně co a jak. A tak jsem se vypravil do Velenic. Dorazil jsem a řeknu vám to: To vám byli tak starý lidi!

A tak si sednu mezi ně a byl tam i náš staříčkový profesor a říká: Tak mi řekněte, absolventi, jak jste se s tou naší školou v životě chytili?

A první vstal a říkal: Já jsem hned po absolvování šel do armády, podepsal jsem vstup do komunistické strany, potom jsem dostal šajbu, vojenskej byt, vojenské auto, má žena je taky vojanda a žijeme šťastně dodnes. Pane vedoucí, dejte všem taky okolo vodku. Tak jsme popili vodečku a další vstal a říká:

Já jsem hned po vyučování „vzal dráhu“, odjel jsem do Ameriky a tam jsem si založil ranč. Sral jsem na ten váš celý vzdělávací proces. Našel jsem si babu, jsem spokojenej, dneska mám několik tisíc kusů dobytka, a vlastně už to jenom řídím z dálky počítačem. Pane vrchní, dejte všem vokolo vizoura tady. A šla řada na mě.

Říkám si: Stanislave, co jim budeš říkat, co ty jim budeš vyprávět. A tak jsem si odběhl na hajzlík a tam taková hajzlbába: „Kam dete, kam dete? 5 korun! To je samej ajznpon, samá dráha a nikdo neplatí.“ Povídám: „Pani, tady máte 500 korun a platím za všechny na celej večer.“ A vona přišla s tím kbelíkem a říká: „Tady máte kýbl a hadr, kdyby se někdo z vás poblil. A já jdu domů. Nazdar!“

Oslavenec Standa představuje Merendu...

87) 13.4.2018 – Tábor-Země zaslíbená

Událost: Vystoupení na naši výzvu

Místo: restaurace Země zaslíbená (dříve U Čikešů)

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Tohle byla pro Merendu další premiéra a trochu s obavami jsme očekávali, jak to proběhne a dopadne. Přece jen tato hospoda má pověst „páté cenové skupiny“.
- B. Akci „vymysleli“ Pepa společně s JUDr. Alešem Janů, který je pravidelným hostem na přechutnávce vína v Dobronicích a Pepovým kamarádem.
- C. Vohrada se na příchodu trochu opozdil – těsně předtím kontrabasově doprovázel na kytarovém koncertu v kavárně Klid na Žižkově náměstí, kde jeho dcerunka Anička pilovala kytarový maturitní program. A přišel i se synkem Ondrou (též byl jako divák na kytarovém koncertě), který mu pomáhal s nástrojovým vybavením. Ondra asi po půlhodině odešel.
- D. Hra probíhala v jakémisi ne moc velkém „salónku“ té hospody. Což bylo dobře, protože jsme byli mimo výčep, kde posedávali „hosté“ hudební produkci spíše nenakloněni.
- E. Salónek byl z větší části rezervovaný a ostatní místa se velmi rychle zaplnila. Takže, když Merenda spustila, bylo přelidněno.
- F. Dorazili i někteří naši fanoušci, kteří se o akci dozvěděli z webových stránek. Ale většinu osazenstva jsme neznali.
- G. Od samého počátku se po každém songu tleskalo a neuvěřitelně často tančilo. Všimli jsme si, že skoro všichni zpívali s námi. To bylo milé...
- H. Abychom udrželi tempo zábavy, prakticky pořád jsme hráli rychlé songy. Bylo to dost vysilující, ale zvládli jsme to.
- I. Po oficiálním ukončení produkce všichni v salónku tleskali a dožadovali se přídavek. Dali jsme tradiční dva: „Když svatí jdou“ a „Washington Lee“. Publikum se jakž takž uklidnilo a my se mohli vytrazit.
- J. Inkasovali jsme honorář ve výši 3 000 Kč.

Vtipné momenty:

- A. Vlastně až později jsme se dozvěděli, že tato akce se konala v duchu 30. narozenin Alešovy přítelkyně Kačky. Poznali jsme to podle toho, že nám u kapelního stolu náhle přistálo 7 panáků a někdo řekl, že je to od oslavenkyně. Vtipné bylo, že ze 7 lidí Merendy jich bylo 5 řidičů a Fanda tradičně skoro vůbec nepije panáky. Tak to všechno bylo na Ivanovi. Co se dalo dělat, obětoval se... Pepa přednesl gratulaci směrem k oslavenkyni (nesmělo se říkat, že jsou to „třicátiny“ – proč, to nevíme) a všichni jsme si symbolicky s Kačkou „cúcli“ vodky.
- B. Všech 5 řidičů vehementně nabízelo Ivanovi odvoz domů autem a jeden přes druhého se překřikovali, aby si Ivan vybral právě jeho. Nepřipadá vám to vtipné? To proto, že nevíte, že Ivan bydlí 50 kroků od hospody. Blíž k domovu snad nikdy nikdo nehrál...
- C. Jedna moc pěkná blondátá návštěvnice s velmi dobře rostlým charakterem požádala Fandu o nějakou „džezárnu“. Ten přislíbil „oběšeného“ neboli song: „Já bych si rád najal dům“. Vlastně ani pořádně nevíme proč, ale ten song nesnášejí Pepa i Ivan. A protože Pepa je „předseda“, museli jsme na to diplomaticky. Vohrada o té lsti věděl a pobídl Pepu rovnajícího si noty, zda si nechce poslechnout, jak to dneska zní na baru. Pepa nechápavě kroutil hlavou a v tom Fanda rozehrál melodii na klarinet. Ostatní se přidali a Vohrada s prvními tóny basy jen pokrčil rameny na Pepův ohnivý pohled.

Krásná neznámá blondýnka se na nás smála a tančila a my byli spokojeni. Ne však Pepa, který pochopil, že byl podveden. Pročež si vzal mandolínu a velmi hlasitě rozehrál song: „Jááááá máááám kocábku náram, náram, náram...“ Vzniklé kakofonii jsme se docela nasmáli, ale „oběšeného“ jsme dohráli a blondýna nám přišla poděkovat. Zdalipak by se tak krásně smála na „Kocábku“ ???

- D. Kolem půlnoci při nakládání nástrojů do auta si to náhle po chodníku řinuli dva mládenci ve středověkých krojích (v Housově mlýně se konala nějaká středověká taškařice). Pepa se na ně hloubavě podíval a vyhrkl: „Nazdar hoši, z jakého jdete století?“

88) 21.4.2018 – Chýnov-Holešovna

Událost: Pařba v Holešovně

Místo: Restaurace na Holešovně

Čas: 19:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Zahájili jsme druhou desítku vystoupení Na Holešovně – tedy dneska to bylo po jedenácté. Tento fakt Vohrada nezapomněl uvést v úvodním pozdravení s publikem.
- B. Byl nádherný letní den, a proto jsme se zahájením nechvátali a počkali na 7. večerní, než si všichni chýnovští uvědomí, že musí večer do hospody na Merendu. A bylo to moudré, po sedmé bylo plno.
- C. Jára v předstihu vyřešil rozvozy, protože chyběl Luboš (oslava narozenin tchýně), který obvykle odváží táborské: Fandu a Ivana. Tito dva přijeli vlakem – úžasné... Pročež jediný Láďa byl motorizován (vezl Vohradu), tak jsme se velmi brzy dali do panáků – viz „Vtipné momenty“.
- D. Panovala náramná pohoda a celá Holešovna pila zpívala.
- E. „Na baru“ to tentokrát znělo dobře. Konstatovali jsme, že akustika je tu furt blbá, ale my jsme se v ní naučili hrát.
- F. K večeri jsme si pochutnali na skvělém grilovaném vepřovém. A jako zákusek, když všichni byli totálně přecpaní, přinesl vrchní mísu tataráku s topinkami. Nevím, proč se říká, že muzikant musí být hladový a nasraný...
- G. Kamarád Láďa Šalát opět působil jako pokladník kapely a do buřinky vybral přesně 3 600 Kč. Vohrada následně sdělil statistickou informaci: „Výběrem dobrovolného vstupného do klobouku v Holešovně (postaral se Láďa Šalát), jsme dosáhli historické částky: 100 000 Kč na inkasovaných honorářích.“ Z klobouku jsme vzali 300 Kč a zaplatili pokladníkovi útratu. Každý z kapely dostal pětikilo a zbytek skončil v kapelním fondu.

Vtipné momenty:

- A. U kapelního stolu se domlouval možný termín vystoupení na padesátinách Járovy kamarádky Martiny. Anketa zrovna byla u Fandy, když ten prohlásil: „Hoši, mě už je to teď jedno, můžu kdykoli.“ Vohrada se optal na ono důležité „teď jedno“. A dozvěděli jsme se, že Fanda po skoro 20 letech prodal loď, se kterou kotvil na Slapské přehradě a přirozeně tam trávil spoustu času. Pepa se zeptal na inkasovanou částku, a když ji Fanda sdělil, nemohl se ubránit nátlaku zbytku kapely na rundu opravdického kapitánského pití. Kapitána Morgana poručil Fanda celkem 3x. Kapitán Fanda je mrtev, ať žije Fanda-muzikant.
- B. Při závěrečném představování členů kapely Vohrada též zmínil nepřítomného Luboše. Jára později v emailu glosoval: „Paradox vystoupení Na Holešovně: největší aplaus

měl nepřítomný Luboš – nevím, jaký z toho udělat závěr.“ Luboš emailem pohotově odpověděl: „Nezkazil jsem jedinou notu, tím to bylo...”

89) 18.5.2018 – Chýnov-Na Hřišti

Událost: Fotbalové slavnosti v Chýnově (85 let od založení oddílu)

Místo: Restaurace Na hřišti

Čas: 19:00 – 0:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Tak tolik lidí v Chýnově na hřišti snad nikdy nebylo. Vohrada dorazil s Láďou jako první kolem sedmé večerní a pomalu nebylo kam zaparkovat. Ihned se nás ujal Láďa Mládek (brácha našeho Járy) a doporučil nám ubytovat nástroje vevnitř v hospodě. To už dorazili dalším autem Luboš, Fanda a Ivan.
- B. Na hřišti zrovna probíhal památeční fotbalový zápas, kdy chýnovští borci (samozřejmě včetně Járy) hráli proti internacionálům, jak např. Panenka, Ondruš, Lokvenc, Hašek, atd.
- C. Probíhaly dohady, zda budeme hrát venku či vevnitř. Jediný Láďa (lidový člověk) chtěl ven mezi lidi, ale byl brutálně přehlasován zbytkem bandy.
- D. Mezitím skončil zápas. Po chvíli fotbalisti vylézali ze sprch a my jsme čekali, že bude nějaká společná veselice. Ale nebyla. Internacionálové si možná dali 1 pivo, odkulhali do busu a valili domů.
- E. Merenda spustila kolem půl deváté večerní a hospoda byla úplně narvaná. Ale pozor – tradičními našimi příznivci z Holešovy. Včetně pana starosty Eyberta, který ještě před zahájením produkce poručil celé kapele kořalky. Moc milé...
- F. Takže obecenstvo holdovalo oblíbeným rituálům při naší muzice. Příjemnou samozřejmostí byl bouřlivý potlesk po každém songu, často se tančilo a při každém sólu prakticky celá hospoda sobě navzájem připíjela. Bylo milé pozorovat, jak se tento zvyk rychle naučili i ostatní hosté neznalí praktik z Holešovy.
- G. Akce byla po předchozí domluvě bez honoráře.

Milý a pochvalný moment:

Po skončení produkce se s námi loučil pan starosta Eybert se slovy: „Děkujeme.

Vystoupení od vystoupení jste lepší.“

Katastrofální momenty aneb „Vohradovy rytmické výpadky“:

- A. Tak tohle Vohrada s Merendou a s Matušskou ještě nezažil. Ihned po skončení songu „Žlutý růže z Texasu“ basa rozjíždí jednoduchou „kvartovou“ figuru od E jako podklad pro recitativ dalšího songu „Sedm dostavníků“. Jenže Vohrada začal pomalu a kytaristi, ve snaze zrychlit Vohradu, se prostě nemohli chytit do rytmu umíněné basy. Vohrada věděl, že song zastavit nelze, tak stále čekal na souznění s kytarami. Ale nedočkal se, protože Jára se rozhodl, že rytmický nesoulad vyřeší po svém – prostě začal hrát svoji úvodní vyhrávku. Nějak jsme se nastartovali, ale song byl zoufale pomalu.
- B. A to nebylo všechno. Vohrada byl z toho rozmrzelý a mysl plnou nezdaru s sebou dovlekl i do dalšího songu. Matuškovy „Třešně zrály“ sice Jára správně rozehrál, ale následně Vohrada nedodržel 4 takty své basové figury a začal sám zpívat úvodní

refrén naprosto neřízeně a dříve, než bylo třeba. Jasně, že se všichni rychle přidali a song se nakonec rozběhl. Vohrada už raději moc nezpíval a soustředil se na hru, aby se trochu uklidnil. Po dohrání setu se všem hudebníkům omluvil.

90) 8.6.2018 – Tábor-Země zaslíbená

Událost: Vystoupení na pozvání Kačky od Aleše (Janů)

Místo: restaurace Země zaslíbená

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Naše druhé vystoupení U Čikešů se konalo za neuvěřitelného venkovního hicu. Vevnitř nebylo o moc lépe, ale alespoň tam nebylo tolik lidí, jelikož kdo mohl, seděl na venkovní zahrádce.
- B. Ještě před zahájením produkce Jára poručil 7 panáků. A Vohradovi to docvaklo jako prvnímu: Jára ve včera stal dvojnásobným dědou. Jeho dcerunka porodila dvojčata Jáchyma a Jonáše (křestní jména obou rodičů začínají na „J“, tak dvojčat musí začínat taky).
- C. Smlouva je smlouva, velmi krátce po sedmé jsme spustili. A lilo z nás jako z konve. Nicméně publikum bylo výtečné a hned po prvním songu jsme sklídili aplaus. A tak to mělo být až do konce.
- D. Hned ve 3. setu jsme dali naše nejnovější songy a taky „Dědečkovy hodiny“. Pak přišel Pepa, a že prý naše kámoška Jarka to napoprvé nestihla a ráda by si to ještě jednou poslechla. Tak jsme to udělali, ale nějak to vyšumělo a vlastně ani nevím, jestli nám Jarka poděkovala...
- E. Přítomna i Lubošova manželka (se svým tatškou) a pochopitelně se synem Oliverem. Tomu jsme zahráli na přání song „Zlatokop Tom“.

- F. Později jsme Járovi věnovali song k jeho dvojnásobnému dědkovství: „Vše co mám“. Bohužel nikoho nenapadlo, že by to mohly být právě „Dědečkovy hodiny“, ale to už by dnes byly potřetí...
- G. Zajímaví přítomní, kteří přišli vysloveně na Merendu: Aleš Janů+Kačka, Jiřka Šedivá + dcera Jindra, Jiřka Stehlíková, Jarda Březina. Plus dalších asi 5 tváří, které na nás téměř pravidelně chodí.
- H. Po skončení produkce Vohrada venku před hospodou rozdal celkem 3 kontakty neznámým lidem, kteří Merendu velmi chválili a chtěli si ji buď objednat, anebo na ní někam přijet.
- I. Inkasovali jsme 2 800 Kč.

Vtipné momenty:

- A. Trochu komická příprava na toto vystoupení začala Vohradovým telefonátem Láďovi: „Ahoj Láďo. Svezíš mě dneska k Čikešům?“ Chvilí pauza. Láďa začal klidně: „No, vždyť jsme spolu už dneska mluvili. Já vařím u Pepy v Dobronicích na kempu, a tak s Pepou přijedeme k Čikešům na poslední chvíli rovnou z práce. Takže tě nevezmu.“ Vohrada se koktavě omluvil, protože to všechno byla pravda. Jenže za pár minut volal Láďa zpátky Vohradovi: „Tak buď připravenej v půl sedmý, naberu tě doma.“ Vohrada mlčky čekal, co se z toho nezapadlého žertu vyklube. „No vážně, šéf Pepa mě po tvém telefonátu hned uvolnil z práce s tím, že mám pro tebe dojet.“ A to byla taky pravda...
- B. Ivan nám o jedné přestávce sdělil, že si objednal nové banjo za 30 000 Kč. Tak jsme to chvíli rozebírali a Ivan vysvětloval, jaké všechny parády tam bude mít. Pak Vohrada kontroval: „Úplně náhodou jsem se cestou do Prahy ve vlaku sešel s tábořským houslařem Liborem Sedláčkem. Tak jsme povídali a povídali a po chvíli mi pan houslař taky nabídl nový nástroj. Řekl, že by mi ho vlastnoručně vyrobil a že prý mi nabídne dobrou cenu. Cituji: ‘Pro Vás, pane Voboro, to udělám se slevou. Vyšlo by Vás to na pouhých 200 000 Kč’“

91) 23.6.2018 – Chýnov-Na hřišti

Událost: Oslava padesátin paní Martiny

Místo: hospoda Na hřišti

Čas: 19:00 – 1:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Láďa

Minutes:

- A. Den předem nám pořadatel zrušil vystoupení na Sokolské plovárně, protože bylo hnusné počasí. Dnes bylo hnusně taky, ale naštěstí se hrálo vevnitř.
- B. Protože nebyl Luboš, který obvykle vozí autem Ivana a Fandu, a Ivan měl jiný kšeft se Starouš Bandem, museli Láďa+Vohrada nějak pobrat Fandu. Takže logistika zněla: Láďa přijede autem k Vohradovi, tam si přesejde do jeho auta a pak nabere Fandu, protože Vohradovo EmBéčko to umí svézt basu+3 lidi. Na rozdíl od Láďovy „audinky“. A chýnovští byli vysmátí, protože byli doma.
- C. Lehce po půl sedmé večerní jsme se všichni spojili v chýnovské hospodě Na hřišti, která byla úplně narvaná. Hostitelka Martina nás přivítala vydatnou porcí guláše. No, a ke guláši patří pivo, že? Láďa tolerantně odkýval, že odřídí Vohradovo auto a Vohrada si tím pádem může dát pár Plzniček. A nezůstalo jen u Plzniček...
- D. Smlouva je smlouva, minutu po 19. hodině Merenda nastoupila ke strojům. Ale byla zbrzděna hostitelkou Martinou, která poručila všem přítomným panáčka a držela krátkou oslaveneckou řeč.
- E. Hráli jsme pro naprosto neznámé publikum (alespoň Vohrada nikoho neznal), ale je neuvěřitelné, jak nakažlivé je každé vystoupení Merendy v Chýnově. Prakticky hned

v prvním setu při sólových výstupech Járy (který hrál i za Ivana, takže vlastně sóloval nepřetržitě) se začalo obecenstvo družít a vzájemně ťukat vším, co teklo.

- F. Šlo nám to dobře. Opět se naplnila známá věc: když je nás málo, všichni se maximálně snaží, protože „není se za koho schovat“. Obzvláště výborně si počínal Jára, který byl jediným sólistou a k této funkci přistoupil velmi zodpovědně. Všem nám vyrazil dech v songu „Blues folsomský věznice“, kde zahrál mezi slokami celkem 4 sóla – a každé bylo úplně jiné.
- G. Úplně výborně se nám dařily pomalé songy. Snad nikdy jsme je líp nezahráli. Přesně nevím proč tomu tak bylo, ale např. set „folkových valčíků“ se nám hrozně povedl a tančivé publikum se už nemělo kam vejít.
- H. Oslavenkyni paní Martině jsme věnovali „tradiční song o lásce“, kterou Pepa báječně uvedl podmanivým a dojemným proslovem, takže dámám málem ukáply slzy. Pak všichni pochopili naši lest a báječně se bavili.
- I. Ještě v jednu hodinu po půlnoci doznívaly poslední přídavky a rozjařené publikum nehodlalo jít domů.
- J. Inkasovali jsme velmi slušný honorář: 3 500 Kč za kapelu, tedy 700 Kč na hudebníka.

Vtipné momenty:

- A. Na konci jednoho setu Vohrada pronesl do publika celkem fádni a zprofanovanou hlášku: „Kdo má páru, tak jde k báru“. A ejhle. Z publika se ozval hlas: „Tak jdeme a všechny vás zvů!“ Byl to jakýsi pan Bouhouš (později už jen „Bohouš“), který je z Prahy a v Nové Vsi u Chýnova má chalupu. Merendu znal z doslechu a moc jsme se mu líbili. Všechny songy zpíval a bouřlivě aplaudoval produkci. Skoro v každé pauze jsme společně popíjeli „Tullamorskou rosou“ a Bohouš byl velmi komunikativní a společenský člověk. Vohradovi bylo hned jasné, že v Praze zastává nějaký velmi vysoký manažerský post. Ale více o něm nevíme...
- B. Sérii hitů Waldemara Matušky uvedl Pepa slovy: „A teď vám zahrajeme písničky od jednoho pána, který už nežije a za minulého režimu nás všechny ošklivě zradil...“
- C. Před závěrečnou písní Vohrada pronesl zhruba toto: „Přátelé, náš čas se naplnil...“ Pískot. „Podívejte se, nechceme vás moc dlouho zdržovat...“ Pískot. „A tak zahrajeme poslední song...“ Pískot. „...před 3 přídavky.“ Velký aplaus.

92) 18.8.2018 – Chýnov-Na Hřišti

Událost: Oslava 60-tin Dáši Mládkové (švagrové Járy)

Místo: Restaurace Na Hřišti

Čas: 19:30 – 1:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan

Minutes:

- A. Po téměř 2 měsících prázdnin se Merenda opět sešla ve stejné hospodě jako naposled. Tedy v Chýnově v restauraci Na hřišti. Tentokrát na oslavě šedesátin naší velké příznivkyně Dáši Mládkové – švagrové našeho Járy.
- B. Příjemným překvapením byla účast Luboše, který se na poslední chvíli nominoval do kolektivu. Plánovaně tedy chyběl jen Láďa (rodinná oslava).
- C. Téměř celý venkovní prostor před hospodou byl obsazen přáteli oslavenkyně, ale Merenda se nastěhovala dovnitř. Venkovní hraní jsme navzdory původnímu plánu opět neodsouhlasili.
- D. Po vnitřní aklimatizaci jsme si soukromě zavolali Dášu a Vohrada ji jménem kolektivu Merendy předal drobný dárek. Následoval hromadný venkovní přípitek, proslov manžela Dáši a Dášino poděkování. Tak, to bychom měli...

- E. Merenda spustila před půl osmou a to už se dovnitř nastěhovalo asi 10 hudbychtivých lidí (vesměs žen). Díky dvouměsíční pauze jsme si hraní hodně užívali, ale taky je pravdou, že to místy zaskřípalo v souhře. Inu, trénink dělá mistra...
- F. S přibývajícím časem a ubývajícím světlem se obecenstvo stěhovalo dovnitř, takže brzy bylo v hospodě narváno. A začala klasická hudební zábava, na jakou jsme v Chýnově zvyklí. Všichni zpívali, připíjeli si při sólech a výrazně aplaudovali každý song (včetně těch nepovedených). A taky se hodně tančilo.
- G. Bylo neskutečné vedro a do každé pauzy jsme nastupovali zcela propoceni. Tedy alespoň Vohrada. Naštěstí venku večer už trochu profukovalo...
- H. Dnes jsme vložili do jedné z pauz esej i poezii. Pepa přečetl „Sraz abiturientů“ a pak spoustu krátkých „poetických skečů“ – to vše za všeobecného zájmu publika. Dokonce i někdo z davu přidal svoji říkačku. Na závěr byl Předseda odměněn velkým potleskem.
- I. Před půlnocí jsme už byli docela unaveni a v kapele se objevovaly hlasy volající po konci produkce. Nakonec Vohrada vyhověl Járovi (a přirozeně Dáše) navrhuje další pokračování a hráli jsme až do jedné po půlnoci. Dáša nám pak za to veřejně pěkně poděkovala. Tentokrát změnila rétoriku a prohlásila: „Dneska jste mi přidali několik let života.“ Tak to je hezké...

Všichni moji milí,

takhle jsem oslavovala svoje 1. narozeniny
v kruhu rodiny. Ty letošní, kulaté, bych chtěla
oslatvit s Vámi.

Zvu Vás proto

v sobotu 18. srpna 2018 v 17 hodin

do Bistra na hřišti v Chýnově.

Něco pojíme, popijeme, popíváme
s Merendou, prostě se pomějeme a
pobydeme spolu.

Těším se na Vás

Dáša Mládková

Hezké momenty:

- A. Ivan hrál poprvé na krásné nové banjo, které pořídil od pana Čapka (věhlasný výrobně banjí). Jako poctu Ivanovi k této události jsme vystoupení zahájili songem: Banjo z mlžných hor. Vohradovi se to jako rozehrávací song moc nezdálo, ale Ivan souhlasil a tak se stalo. No, trochu jsme nezvládli úvod a pak závěr, ale jinak to bylo moc pěkné. Místy...
- B. Když nazrál čas, nachystali jsme si song „Vše co mám“ a tento hodlali věnovat oslavenkyni Dáše. Pepa tradičně předeslal, že se jedná o song o lásce a že všichni budou dojatí, atd. Vohrada událost doplnil proslovem pro Dášu: „Jsme opravdu moc rádi, že můžeme Dáše zahrát na jejím jubileu. Ale jaké je to vlastně jubileum?“. Pauza. Sál nechápavě zmlkl. „Totiž přátelé, v naší přítomnosti nám Dáša neustále

mládne.“ Pauza. Z davu se ozvalo: “To je snad jasný, když se jmenuje Mládková.“ Smích. Vohrada ocenil dobrý postřeh a zároveň zalitoval, že ho to samotného nenapadlo. Nicméně posluchači stále nechápali, kam Vohrada míří: „Dáša je naše opravdu věrná příznivkyně a nikdy nevynechala jediné naše vystoupení v nedaleké hospodě Na Holešovně. A tam po každé produkci za mnou přijde a řekne mi: ‚Kluci, vy jste tak nádherně hráli a já jsem s vámi zase omládla o pět let.‘ A přátelé: na Holešovně už jsme hráli 10 krát. Takže jsme naší muzikou Dáše ubrali 50 let a dnes vlastně slavíme její 10. narozeniny.“ Smích a potlesk.

Vohrada gratuluje oslavenkyni...

... která s kapelou ochotně pózuje.

Dáša má Merendu opravdu ráda...

... protože při ní mládne.

93) 25.8.2018 – Tábor-Na cestě

Událost: Svatba pana Jiřího Simona mladšího

Místo: louka pod Kotnovem, areál „Na cestě“

Čas: 17:30 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dne 14.5.2018 byl Vohrada požádán svým šéfem Jirkou Simonem (má přezdívku Yosuha), aby Merenda zahrála na svatbě jeho syna. Totiž, tou dobou už mladí Simonovi vychovávali druhou dceru a tak se rozhodli, že se raději vezmou. Vohrada tedy informoval Merendu, všichni přislíbili účast a Yosuha měl brzy sdělit detaily. Jenže skoro 6 týdnů se nic nedělo a Merenda pomalu tento termín přestala brát vážně. Až do 22.6.2018, kdy Vohrada byl tázan, zda se svatbou počítáme. „Já jsem ti to nepotvrdil?“, zeptal se bezelstně Yosuha. No, nepotvrdil. A ten večer už volala i Blaženka Simonová, omlouvala svého nespolehlivého muže a moc se přimlouvala, aby to klaplo. A protože někteří členové kapely na daný termín už naplánovali své jiné hudební nebo soukromé aktivity, obnovení termínu si vyžádalo úsilí a motivaci. Tou byla i výše honoráře nastaveného na 1 000 Kč / muzikant. Blaženka souhlasila.
- B. Na poslední chvíli se omluvil Fanda, který pár dní předtím spadl ze schodů, a jeho naražená záda si netroufala na mnohahodinovou produkci.
- C. V 17 hod se Merenda sešla v areálu, kterému se říká „Na cestě“ a který má trochu kontroverzní pověst. Ale přilehlá loučka s keříkovými remízky na břehu potoka a s lesíkem opodál byla úplně nevinná a tam probíhala příjemná a netradiční svatební párty. Milé na tom bylo, že nikdo neorganizoval žádnou zábavu, protože tato se organizovala sama díky desítkám mladých lidí, vesměs s malými dětmi. V jedné části hrála Merenda, v jiné části se samoobslužně točilo pivo, vedle se podávala skvělá káva (od Madlenky Simonové) a jinde se zase peklo prase. A všude bylo plno dětí. Prostě taková „Američka“...
- D. Je jisté, že v takovém prostředí Merenda nemohla mít jinou roli, než „dělat křoví“ neustále migrujícím svatebčanům. A proč ne?
- E. Vohrada se rád po letech pozdravil s paní Simonovou nejstarší (maminkou Yosuhy), která byla samozřejmě velmi spokojená a prohlásila: „Je to všechno dobře, protože už je nás, Simonových, celkem 6: já (prababička Marie), moje snacha (babička Blaženka), vnučka (Madlenka), manželka vnuka (nevěsta Martina – ta se právě dnes stala Simonovou) a pravnučky Ema a Nina (dcery novomanželů).“

- F. Kolem půl osmé se dalo do deště a tak se celé procesí včetně Merendy přemístilo do nedalekého objektu, který je znám pod jménem „Stodola“. Což je vlastně docela útulná a velká půda s pódiem. Hosté si posedali na lavičky kolem stolů a tentokrát již nemohli uhnout před naší produkcí.
- G. Nutno přiznat, že svatebčané zrovna dvakrát nejasali při naší muzice, i přestože byl vyhlášen tanec pro nevěstu a ženicha. Ale tak to asi mělo být – přece jen se jednalo o mladé lidi se svým vkusem. Přestože se nám publikum zdálo poněkud chladné, Vohrada se později dozvěděl, že naši muziku vnímali a líbila se jim.
- H. Kolem půlnoci jsme byli střídáni reprodukovanou hudbou „zvláštních rytmů“. Přišlo to vhod, protože svatby jsou vždy velmi únavná záležitost. Hráli jsme víc jak 6 hodin hrubého času.
- I. Díky absenci Fandy jsme inkasovali 6 000 Kč (namísto původních 7 000 Kč).

Prostě taková „Američka“...

Novomanželský tanec...

...a následný taneční rej.

94) 6.10.2018 – Dobronice u Bechyně

Událost: Přechutnávká vína Znovín s Charlie Slavíkem

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 20:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Po celou dobu akce se z různých úst vyslovovaly dohady, kolikátý že je vlastně letos ročník. Vohrada věděl, že v Dobronicích hraje Merenda od roku svého vzniku, tedy od roku 2012. To je 7 let. Ale napoprvé to určitě bylo bez Charlieho, takže Vohrada tipoval 6x. Nakonec však číslo 6 není správné, ale je to 5. Ano, přátelé, přechutnávká v Dobronicích s Charliem se letos konala již popáté.
- B. Sraz na místě byl už v 16 hod, protože Charlie musel v 19:30 nekompromisně odjet, což taky udělal. A tím pádem letos poprvé nebyl prostor na společný jam.
- C. Takže v 17 hod odstartovala tradiční prezentace vín ze Znovína a Charlie opět velmi charismaticky a vtipně komentoval dovezené vzorky, kterých bylo celkem 12.
- D. Dohodli jsme se, že během obou přestávek Merenda nebude hrát a prostor dostanou jiní protagonisté se svými výstupy. Takže:
- a. Pepa na úvod poděkoval svým nejbližším spolupracovníkům za dobrou sezónu. A zároveň taky sobě, protože prý to nikdy nikdo ještě neudělal. Provedl to vtipnou formou školní klasifikace jednotlivých úkonů, které v kempu během sezóny dělá.
 - b. Během první přestávky Pepa přednesl esej Ivana Mládka: O impotenci. Celý text uvádíme dále.
 - c. Následovala komická scénka, v níž jeden protagonista (ing. Stluka) recitoval komunisticko-budovatelskou báseň a druhý (ing. Strouhal) ji tlumočil do znakové řeči. Bylo to super. Oba jsou spolužáci Pepy z vejšky a tradiční aktivní návštěvníci této akce.
 - d. V druhé přestávce nejdříve Pepa vyhlásil soutěž o láhev vína: z paměti předříkal poměrně dlouhou hlášku ze Švejka, která končila: „...Jestli ta vojna potrvá, tak budou lidi zase jíst šťovík a pučálku.“ Soutěžní otázka zněla: co je to vlastně ta „pučálka“? Bylo zakázané používání mobilů a internetu.
 - e. Pak další tradiční kumpán Láďa Beneš (Ing. Vladimír Beneš, Ph.D. – pedagog na Bankovním institutu) v uniformě hasiče výtečně přednesl skvělou Redlovu básničku „Hoří horní heršpická hospoda“. Láďa sklidil bezesporu největší aplaus. Celý text uvádíme dále.
- E. V průběhu prezentace zazněl dotaz: „Pane Slavíku, jaká vína jsou nejlepší pro archivování do domácí vinotéky?“. Odpověď: „Řeknu Vám to slovy mého kamaráda: Nechce se mi investovat peníze do domácí vinotéky a potažmo další peníze do drahých vín, abych se pak dozvěděl, že to všechno vypil nový přítel mé ženy...“
- F. Kolem sedmé Charlie domluvil a sklidil velký potlesk. Takže jsme si nakoupili víno a Charlie musel odjet. Nastoupila Merenda, bohužel bez Luboše. Tentokrát jsme však zahájili písni oslavující tradiční „Dobronickou přechutnávkou“, jejíž text upravil sám Láďa Beneš a všem ho předtištěný rozdál. S Merendou si k tomu zahrál na housle.
- G. Kapela měla tradičně dobrý ohlas mezi zhruba 35 posluchači. Sice chyběla Vohradova manželka Pavlína + rodinná kamarádka Monika, ale zato jsme poznali novou přítelkyni našeho Ládi: velmi milou Petru – viz obrázek.

- H. Oproti předchozím dvěma ročníkům Merenda v Dobronicích nenocovala (kromě Ládi+Petry a pochopitelně Pepy), pročej jsme to lehce po půlnoci zabalili. Zůstalo ještě asi 10 posluchačů, takže Láďa s Pepou převzali po Merendě hudební štafetu a křepčili asi do 2:00.

Intermezzo 16 – Ivan Mládek: O impotenci

Nechápu muže, kteří si dělají vrásky se slábnoucí potencí. Nepochopili asi, že teprve s impotencí začíná muž naplno žít. Začne být moudrý a rozvážný, nepředvádí se trapně před ženami rychlou jízdou, vtahováním břicha, či jinými adrenalinovými sporty. Neztrácí většinu drahocenného času trapnou honbou za uspokojením té jedné, jediné “živočišné potřeby” a začíná se plně věnovat smysluplným činnostem...

Největší vynálezy, objevy, světová literární a hudební díla a nesmrtelné obrazy stvořili muži, které už nezajímaly ženy. Již impotentní Pythagoras, Edison, Smetana, Leonardo da Vinci, Prokop Diviš, Mendělejev a další odkázali lidstvu takové hodnoty, které by, zmítání pohlavním pudem, těžko vytvořili. Nebýt mužské impotence, nebyl by pravoúhlý trojúhelník, žárovka, Prodaná nevěsta, Mona Lisa, hromosvod, tabulka chemických prvků, teorie relativity, Jožin z bažin... a jiné klenoty.

A i když se jako impotenti nestanete světovými velikány, sklídíte minimálně plody, které vám zkvalitní život. Před manželkou se už kvůli své pudové potřebě nemusíte nedůstojně ponižovat luxováním, utíráním nádobí, či věšením záclon... Anebo v opačném případě, vás už manželka neobtěžuje, protože ví, že loudit styk nemá smysl. A taky vás už bez obav kamkoliv pustí... A ani jí nevadí, že třeba přespíte u kamaráda nebo ve chlívku s kozou... Blahoslavena budiž impotence...!

Intermezzo 17 – Vlasta Redl: Hoří horní heršpická hospoda

Hoří!!

Hoří horní heršpická hospoda Hrbatý hrozen.

Hostinský Hrubeš hýká hrůzou.

Honí hasiče, hubuje, hořekuje, huláká:

"Haste honem, hybaj hovada!"

Hasiči hovno hasí, hledají hlavní hydrant.

Hoří holubník, hnojiště, huspenina, hudebníkům housle, harfy, harmonika, hašiš.

Hoří husitské halapartny.

Hoří historické hebrejské hieroglyfy.

Hoří hektolitry handlovaného Hennessy.

Hoří Hrubešova hnědá Honda.

Hilfe, hilfe! Haleká hysterický henlainovec Havránek. Hoří Hackenkreuz, himmell hergot.

Huš, hajzle.

Houf heršpických hokejistů ho hbitě hákuje holemi.

Hoří herna. Hoří hubertusy, honosné haveloky herecké honorace, hrubě hazardující horentními honoráři.

Hoří hřívý huculských hřebců handlíře Hlavsy.

Handicapovaným hoří hrby.

Hoří holínky hospodáře Hanáka. Humus.

Hormonální hybrid, homosexuál Horáček hladí hubici hasičské hadice hýžděmi.

Hinduista Hirsch hypnotizuje hodonínský horizont.

Hurá, hydrometeority! Halucinace.

Hořící hasiči horečně hledaný hlavní hydrant.

Hospoda hořela hodinu.

Hotovo. Hirošima hadr.
Hořeniště halí hustá hmla.
Hostinský Hrubeš hloubí hroby.
Hyeny hoduji.

95) 11.10.2018 – Tábor-Hotel Palcát

Událost: X. výroční kongres poskytovatelů sociálních služeb (APSS)

Místo: hudební klub BarBar v hotelu Palcát

Čas: 19:00 – 0:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dne 16.4.2018 přišla nabídka od Richarda Dušáka (Agentura RichART) na vystoupení pro Asociaci poskytovatelů sociálních služeb, která v říjnu 2018 pořádala dvoudenní výroční kongres v hotelu Palcát. Měli jsme hrát v místním diskotékovém klubu BarBar na galavečeru, když hlavní hudební program obstará ve společenském sále kapela Big Papa a host Petr Kolář.
- B. S Richardem Vohrada domluvil vše potřebné, včetně honoráře: 1 500 Kč / hodinu produkce kapely.
- C. Asi za měsíc Richard zavolal, že akce se ruší z důvodů nedostatku financí (jedna kapela na večer prý organizaci APSS stačí). Avšak dne 25.6.2018 se finance našly a Richard oznámil, že naše vystoupení se opět dostalo do hry. Tentokrát už definitivně.
- D. V 18:15 se Merenda shromáždila v recepci hotelu Palcát, kde už se tísnily desítky návštěvníků akce, aby mohly být vpuštěny do společenského sálu. Jednalo se totiž o galavečer, pročež dámy (tvořily 80% přítomných) přišly ve večerních róbách a pánové v oblecích.

GALAVEČER V HOTELU PALCÁT

Kongresový sál (přízemí)
sál Jordán (1. p.) • BarBar (suterén)

18.30 otevření sálů

19.00 zahájení galavečera

- Slavnostní předání certifikátů
Značka kvality v sociálních službách
- Slavnostní předání diplomů Certifikovaný
manažer v sociálních službách
 - Křest knihy „Dobrý pěstoun“
 - Udělení Ceny APSS ČR • Raut
- Vystoupení mažoretek 2. ZŠ Sezimovo Ústí
- Hudba: Petr Kolář, skupiny Big Papa a Merenda
 - DJ v klubu La casa Havana
 - Slovem provází Aleš Cibulka

- E. Merenda byla uvedena do vcelku luxusního klubu BarBar, a protože nikdo nestanovil, kam se má kapela umístit, rozhodli jsme si to sami. Obsadili jsme místo na mírně vyvýšené galerii proti vstupu a vynulovali prostor pro 3 malé stolky, neboli 6 lidí. A bylo to dobře, jelikož později měl někdo z pořadatelů nápad, že budeme hrát přímo na tanečním parketu (pod stolem dýdžeje). Ale na to už Merenda nereflektovala. Koneckonců těsně před produkcí se Richard Dušák osobně přišel podívat na připravenost kapely a konstatoval, že jsme se umístili dobře – přirozeně z hlediska zvukového.
- F. Kolem 19. hod se klub naplnil a přišel prezident APSS pan Jiří Horecký v doprovodu moderátora Aleše Cibulky. Udělali krátký projev, který zakončili přípitkem. Merenda ještě počkala na vystoupení sezimoústeckých mažorettek a kolem 19:30 jsme spustili.
- G. Hráli jsme samozřejmě akusticky a velký prostor klubu bylo nutné náležitě „ukřičet“. Ale šlo to dobře a posluchači dosti často aplaudovali naši produkci.
- H. Návštěvníci klubu ale dost často migrovali do jiných prostor hotelu Palcát, protože jsme dělali jen minimální pauzy, abychom stíhali vykrýt vlny momentální vyšší návštěvnosti. V okamžiku, kdy vedle na sále hrál Petr Kolář s kapelou, se BarBar dosti vyprázdnil, ale pár desítek lidí zůstalo a my přirozeně plnohodnotně vrzali...
- I. V klubu je velký bar, proto lidi dost často přišli třeba jen na panáka a pokecat. Roli „dělání křoví“ jsme přijali v pohodě.
- J. Díky přelétavému a nepřehlednému publiku jsme hráli dlouhé sety, abychom se strefili do vkusu. V jednom okamžiku (asi po 3. nebo 4. songu v setu) se na parketu vyskytlo opravdu hodně tančících lidí. Pročež jsme přidávali další a další songy. Ale asi po 40 minutách hry bez pauzy už jsme fakt nemohli, přestože publikum by asi tančilo dále. Takovouto vlnu jsme si „nechali uplavat“ celkem dvakrát, ale nedalo se nic dělat – bylo to opravdu vysilující.
- K. Před půlnocí jsme jednomu návštěvníkovi zahráli song „o lásce“ k jeho narozeninám. A to byl docela úspěšný moment, který byl bouřlivě aplaudován.
- L. V půlnoci se lidi rozcházeli, a když míjeli pódium, loučili se s námi a dost často chválili naši muziku.
- M. Kolem půl jedné jsme zahráli oblíbené 2 přídávky („Když svatí jdou“ a „Washington Lee“), čímž se zbylé asi 20-členné publikum dostalo do varu. Ale my jsme dosti unaveni zakončili produkci.
- N. Při odchodu Vohrady s Ivanem (jako poslední z Merendy) nám zastoupila cestu servírka a dožadovala se 1 070 Kč za požití nápoje. Prý manažerka hotelu nemá informaci o tom, že by kapela měla občerstvení zdarma. Vohrada byl tak překvapený, že ani neměl u sebe tolik peněz. Po výběru z bankomatu jsme útratu uhradili. Následně si Vohrada u Richarda Dušáka ověřil, že to tak bylo správně.
- O. Inkasovali jsme rekordní honorář: 7 500 Kč.

96) 19.10.2018 – Chýnov-Kulturní dům

Událost: Rozlučka chýnovského starosty Eyberta

Místo: Kulturní dům v Chýnově

Čas: 16:30 – 22:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Už v 16 hod (což byl dosti šibeniční termín pro několik málo stále ještě pracujících spoluobčanů z Merendy) jsme se sešli v chýnovském kulturáku, kde chvíli předtím odstartovala velkolepá oslava na počest ukončení práce chýnovských funkcionářů: starosty Pavla Eyberta a místostarosty Jana Pistulky.

- B. V kulturáku jsme už jednou hráli (3.10.2014) na setkání s důchodci. Bylo to naše druhé (z celkem 3) vystoupení, kdy jsme hráli nazvučení. Po těchto nedobrych zkušenostech jsme zvučení Merendy opustili, nicméně teď jsme stáli před problémem, jak to dnes „uřveme“.
- C. Nemohl s námi být Ivan, protože měl plánované vystoupení s Tercií v Novém Ráji. A Luboš tou dobou byl ještě v práci (pracující spoluobčan). A snad by tam byl až doteď, kdyby mu Vohrada v 17:30 nezavolał a poprosil ho, ať sebou hodí. Dorazil za hodinu, takže jsme 2 hodiny hráli a zpívali pouze v 5 lidech.
- D. Kapelu jsme nainstalovali do rohu pod pódium. Bylo to asi jediné vhodné místo pro akusticky hrající kapelu a pozdější ohlasy ohledně „slyšitelnosti“ byly vcelku dobré (a samozřejmě, že na baru to znělo skvěle). Mimochodem, na pódium bychom se stejně nevešli, protože bylo kompletně obsazeno rozlučkovými dary návštěvníků.
- E. Jakmile byla Merenda nachystaná, starosta i místostarosta předvedli dojemný ukončovací projev v krásných dobových převlecích s buřinkami. Poděkovali za přízeň svých spoluobčanů, vždyť pan Eybert byl starostou v Chýnově 28 let. Všichni opravdu upřímně zatleskali.
- F. Zábava to byla dobrá – ostatně jako vždy v Chýnově. Merendě zčásti známé publikum aplaudovalo kapelu a učilo ostatní přítomné, jak se chovat v dobách, kdy náš Jára sóluje.
- G. Inkasovali jsme nečekaný honorář: 6 000 Kč.

Milé momenty:

- A. Na improvizovaném tanečním parketu se v jednu chvíli prezentovala 8-členná delegace z Plané nad Lužnicí. Vedl ji sám starosta pan Jiří Šimánek. Všichni společně vytvořili 4 taneční páry a předvedli překrásný (a poměrně dlouhý) starodávný tanec, pochopitelně přestrojeni do dobových krojů. Po produkci se plánsťí sami usadili na galerii a často tancovali na naše country pecky (např. Zuzanu). A výsledek návštěvy pana starosty Šimánka v Chýnově? Jára s ním domluvil 2 vystoupení Merendy v Plané nad Lužnicí na rok 2019. Prý se jim naše hraní moc líbilo.
- B. Po ukončení produkce se pan Eybert přišel Vohradu zeptat, co prý je dlužen za dnešní vystoupení Merendy. Vohrada na to: „Pavle, to vystoupení jsme pro tebe udělali zdarma a ber to jako projev toho, že si tě vážíme. A navíc, v Chýnově chodíš na každou naši produkci...“. Pan starosta se zamyslel a řekl: „Tak takhle by to nešlo, soudruzi, to bychom se nikam nedostali.“ V každém případě Vohrada trval na svém. Druhý den, když jsme opět vystupovali v chýnovském kulturáku, předal pan starosta našemu Járovi (a svému politickému souputníkovi) obálku. Bylo v ní 6 000 Kč pro 6 muzikantů.

Odcházení...

...ale zvesela.

97) 20.10.2018 – Chýnov-Kulturní dům

Událost: Akce k výročí 100 let založení samostatné ČSR

Místo: Kulturní dům v Chýnově

Čas: 21:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. V úterý 14.8.2018 navečer, když byl Vohrada na dovolené na moravské chalupě, náhle zavolal houslista Marian Berka. Oba spolu hrají v táborském symfonickém orchestru Bolech: „Petře, já jsem v Chýnově v místní knihovně.“ Vohrada nechápal. „No, a tady paní knihovnice Štěpánka Jirásková shání kapelu, která by zahrála v Chýnově na oslavě 100 let založení republiky. Tak jsem si na tebe vzpomněl.“ Vohrada už chápal a Marianovi poděkoval.
- B. Druhý den Vohrada s paní Jiráskovou vše domluvil. Merenda měla být jako poslední bod v nabitém programu oslav, což znamenalo vystoupení od 21 hodin do půlnoci.
- C. Den předtím jsme v Chýnově hráli, takže nástroje jsme měli uložené v šatně a jako velcí umělci jsme s holýma rukama přijeli na půl devátou do místního kulturáku. Zde už od 18:00 probíhal plánovaný program.
- D. Nedorazil Luboš, který momentálně prožíval hektické období v práci (zavádění nového informačního systému – o tom Vohrada něco ví). A protože chodí denně z práce pozdě (a včera dokonce přišel až o půlnoci, protože vrzal s Merendou v Chýnově), dohodli se v Vohradou, že není nutné více dráždit manželku. Luboš byl ten den vzorným manželem a večer promítal pohádku malému synkovi...
- E. Tím pádem nebylo možné do Chýnova dopravit Fandu ani Ivana. Vohrada operativně požádal Fandu, aby vzal auto a ten bez nejmenšího zaváhání vyhověl.
- F. V šatně jsme se potkali s panem Daňhelem, bývalým ředitelem táborského divadla, který společně s Marcelem Křížem, dramaturgem téže instituce, tvoří duo „Pouličníci“. A ti vystupovali chvíli před námi (později jsem se od Fandy dozvěděl, že

se jim naše vystoupení hodně líbilo). S panem Daňhelem si Vohrada připomněl společné hraní Rybovy mše v Kostele svatého Martina v Mladé Vožici v prosinci 2017 a následné setkání na místní faře...

- G. Po předchozí dohodě jsme přišli oblečení v tmavých kalhotách a světlé košili (kromě ignoranta Ivana), protože pořadatel nám nachystal dobové vestičky. A taky pokrývky hlavy. Ale na ty naštěstí nedošlo, protože by bývaly byly úplně propocené.
- H. Spustili jsme lehce po 9. večerní a to dost netradičně. Abychom uctili ducha oslav, Vohrada navrhoval odstartovat produkci setem „semaforských“ hitů (Motýl, Krajina posedlá tmou, Naraž si bouřku...). Pravdou ale bylo, že jsou to vesměs pomalé a neúderné songy a publikum by asi moc nerozpumpovaly. Tak vznikl kompromis v podobě „Matušky“. A bylo to dobře, protože „Žlutý růže z Texasu“ byl ten správný otvírák. Vohrada si všiml, že nejvíce tleskali právě „Pouličníci“. Navázali jsme hity ze Semaforu a rozjela se dobrá chýnovská zábava. Publikum bylo vstřícné, občas se tančilo v uličce mezi stoly vprostřed sálu.
- I. Mezi posluchači byl přítomen i Vohradův symfonický kolega Marian Berka (který to vlastně celé zařídil) a Vohrada s ním přátelsky poklábosil.
- J. Přestože jsme dnes měli oba sólisty (Járu i Ivana), Láďa se celkem 2x přihlásil o sólo. A bylo to výtečné.
- K. Skončili jsme v půl jedné tradičními 2 přídávky, na které publikum vlastně už čekalo...
- L. Skončili jsme po půl jedné a víte proč se Vohrada dostal domů až ve 2:00? Protože na závěr dvoudenního chýnovského maratónu jsme taky museli uctít památku republiky. A to velmi symbolicky: 6 sety fajnového rumu zvaného Republika. Šofér a banjista Láďa na Vohradu tolerantně počkal.
- M. Při loučení s hlavní pořadatelkou Vohrada navrhl: „Štěpánko, až budete příště hledat kapelu k 200. výročí založení republiky, dejte mi prosím určitě vědět.“
- N. Inkasovali jsme honorář: 4 000 Kč.

Momenty Pavla Eyberta:

- A. Tak to jsem ještě nikdy neviděl. Těsně před zakončením oficiální části oslav (a před vystoupením Merendy) se na pódiu předávaly významné ceny významným občanům Chýnova. Jako poslední laureát byl právě končící starosta Pavel Eybert. Ten v krátkém improvizovaném projevu poděkoval – a pak se to stalo. Zcela zaplněný chýnovský kulturák povstal a tleskal a tleskal a potlesk nebral konců. Neuvěřitelné. Nevím, kde jinde si takto považují práce svého starosty, který vedl obec 28 let...
- B. Skončili jsme po půl jedné tradičními 2 přídávky. A pak přidali ještě jeden. Jára vymyslel, že bude speciálně pro končícího starostu Eyberta, a tak to i odprezentoval: „Když má svíce dohoří a dočadí“. No, trochu morbidní, ale pan Eybert má naštěstí smysl pro humor...
- C. Když se dával závěrečný přídavek určený pro pana Eyberta, nevím proč, ale tou dobou měl zrovna na hlavě buřinku. Po posledním dohraném tónu dvoudenní produkce přišel k Vohradovi a smeknutím buřinky sdělil: „Hluboce se ti klaním.“ Vohrada poděkoval a nevěděl, co na to říct... Asi nebylo třeba říkat nic.

Starosta Eybert drží řeč...

...a všichni tito lidé mu dlouze zatleskají.

98) 9.11.2018 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Merenda zahrála v plném obsazení své první vystoupení v restauraci Nový Ráj v sezóně 2018-2019. A obávám se, že tohle „Ráj“ ještě nezažil... Ale postupně:
- B. Ve středu před akcí přišla Vohradovi SMS zpráva od tradičních návštěvníků Ráje Venduly a Pavla Kratochvílových: „Ahoj Petře, hospodský v Ráji mi sdělil, že už má na

vaše hraní 9.11 obsazeno, moc mu nevěřím, můžeš se ho dotázat? Tobě řekne pravdu, jde mi o princip, dík, Pavel a Vendula.“ Vohrada to prověřil hned večer společně s Fandou, když se vraceli ze zkoušky Merendy. Skutečně byla všechna místa rezervována, ale nakonec se našla ještě skulinka v podobě jednoho malého stolu. Prý je plno kvůli „svatomartinské huse“, což se později ukázalo jako falešná informace...

- C. A navíc v pátek odpoledne zavolala Vohradovi kamarádka Mia Valertová a žádala 5 míst pro sebe a své přátele. Vohrada je po telefonické domluvě s hostinským „ubytoval“ u stolu kapely, protože jinak bylo beznadějně plno.
- D. Odstartovali jsme přesně v 19:00. Po prvním songu se v Ráji moc netleská, ale to v případě Merendy už dávno není pravda. Vohrada všechny tleskající přivítal krátkou řečí:

„Dobrý večer, my jsme kapela Merenda. Všechny vás srdečně vítám na prvním vystoupení naší kapely v nové sezóně 2018-2019 zde v Novém Ráji, kde, jak všichni víte, hraje každý pátek živá hudba, a to od října až do Velikonoc. Střídají se zde kapely: Tercie, Starouš Band, Krýgl Boys a my – kapela Merenda. Kromě toho vítám i všechny pojídače svatomartinských hus – a smažáku (reakce na večeření u blízkého stolu). Dejte prosím pozor, aby vám nezaskočilo, až si s námi zazpíváte jeden z našich hitů, protože Merenda je kapela, která **zahraje zlidovělé písně z celého světa**. Přeji vám hezký večer.“

Následoval další aplaus...

- E. Brzy se celá hospoda zaplnila a vytvořila se atmosféra, jakou nikdo z nás v Ráji ještě nezažil. Všichni zpívali, velmi brzy se začalo tančit a po každém kousku následoval bouřlivý potlesk. Neskutečné. Není divu: drtivá většina posluchačů totiž přišla na Merendu – ne na husu nebo na pivo...
- I. Zajímaví přítomní, kteří dorazili na pozvánku: Mia Valertová (mecenáška kultury) + přátelé, Vendula a Pavel Kratochvílovi (rodiče skvělé zpěvačky Petry Bártové), Jitka Toužimská (máma výtečného zpěváka Honzy Toužimského) + přátelé, Helenka Boučková (zpěvačka a učitelka ZUŠ) + přátelé (z toho 1 vozičkář), Jarka Zelenková (bývalá spolupracovnice z Vodních Staveb) + přátelé, výrazný obdivovatel Merendy a nestárnoucí tanečník pan Michal... A spousta dalších příznivců.
- F. V takové atmosféře to hraje samo. A skutečně Merenda podala výjimečný výkon – myslím, že nejlepší v celé historii. Prý z nás ta energie jen sršela (sdělila později kamarádka kapely Jaruška).
- G. U kapelního stolu přistávala jedna runda za druhou. A tak kromě řidičů: Pepy, Ládi a Luboše jsme si připíjeli na zdraví – jak jinak – rumem Republika.
- H. A víte, jak to bylo s tou svatomartinskou husou? Ano, pojídala se. Ale v salónku, který si rezervovali táborští hokejisté se svými manželkami. V restauraci si ji nedal nikdo.
- I. Inkasovali jsme honorář: 2 400 Kč.

Milé momenty:

- A. Čas: 23:10, druhý přídavek: „Washington Lee“ (neboli „Přijede na přehlídku generál“): Vohrada se poprvé přihlásil o sólo na basu. A protože to nebylo secvičené s kapelou, kromě „napsaného“ sóla musel Vohrada ještě celou jednu další frázi improvizovat. Vyšlo to skvěle. Fanda pak glosoval „Hele, ty na tu basu asi fakt cvičíš...“
- B. Při odchodu nás zdravila paní Helenka Boučková a prohlásila: „Půl roku jsem vás neslyšela. Hrozně jste se zlepšili – hlavně ve zpěvu.“ Pokud toto prohlásí učitelka zpěvu, pak to potěší. Ostatně, Vohrada s Járou si myslí totéž...
- C. Když Vohrada inkasoval honorář, hostinský žertem prohlásil: „Vy fakt něco chcete? Vždyť tu skoro nikdo nebyl, hospoda prázdná, žádná útrata...“ Oba se tomu zasmáli. Jen Vohradu napadlo, jestli tohle neříká o jiných pátcích...

Merenda

zahraje zlidovělé písně z celého světa

Oslava 100. vystoupení kapely Merenda

Chýnov, restaurace Na Holešovně dne 24.11.2018

Úvod:

Kapela Merenda má za sebou již stovku vystoupení!

Byla založena zkraje roku 2012 pěti kamarády a svoje první vystoupení absolvovala dne 23.3.2012 v hospodě v Meziříčí u Tábora, kde kapelník Petr Vobora slavil 50. narozeniny. Svě jméno si dala až na 6. vystoupení dne 13.10.2012 a výrazně tomu napomohl „strýček Google“. Merenda totiž v italštině znamená „svačina“. A proč zrovna Svačina? Inu, má to svoji logiku, ale to je dlouhá historie, kterou si jistě rádi přečtete na webu kapely:

www.merenda-tabor.webnode.cz.

Kapela zahraje od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k nejznámějším swingovým, jazzovým a dixielandovým melodiím. V současné době je vyhledávanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů i fanoušků.

Oslavu svého „století“ jsme naplánovali do restaurace Holešovna v Chýnově, protože zde máme velmi početný fanklub. A bylo to dobře. Posudte sami...

Proslov:

„Vážení přátelé, jistě všichni víte, že dnes je pro Merendu velmi slavnostní večer, protože hraje své 100. vystoupení. Pro oslavu jsme si ne náhodou vybrali tuto lokalitu. Víme totiž, že právě zde máme vás – ty nejvěrnější fanoušky, a proto tento večer věnujeme hlavně vám.“

„Jistě Vesmír zařídil i další malé jubileum, které se váže k tomuto dnu. A sice: od roku 2013 (dne 9.11.2013 jsme tu hráli poprvé) jsme v Holešovně k dnešnímu dni odehráli přesně 10 veřejných vystoupení. A tudíž právě teď jsme začali ukrajovat druhou desítku těchto úspěšných akcí a věřím, že se zde budeme i nadále společně setkávat.“

„Přátelé, 100 vystoupení kapely, to je důvod k rekapitulaci. A dovoluji mi, abych krátkou udělal. Protože si vedeme kapelní kroniku, můžeme se snadno přenést zpěv čase a připomenout si některé milé momenty z předchozích 10 ročníků. Jak z dalšího textu pochopíte, je zcela příznačné, že právě na akcích v Holešovně se kapele přihodily samé důležité události.“

Pak Petr Vobora ze speciálně připraveného dokumentu ocitoval charakteristické zážitky z každého z předchozích 10 vystoupení. A protože většina přítomných byla tehdy u toho, reminiscence měla velmi dobrý účinek – lidé se smáli, často aplaudovali a příležitostně doplnili i nějakou vlastní poznámku...

Závěr proslovu: „Dovolte, abych zakončil citátem. Naše neúnavná příznivkyně Dáša Mládková mi jednou tady v Holešovně děkovala slovy: „**Na těchto akcích mi vždycky přidáte do života několik měsíců, možná i let...**“

„Přátelé, kdyby to tak bylo, pak Merenda je hrdá na to, že pro vás může být tím životním elixírem. A proto ji připíjím na další stovku vystoupení a na tak skvělé publikum, jako jste vy. Na zdraví...“

Následoval přípitek šampaňským, které bylo těsně předtím rozneseno na všechny stoly. Téměř každý návštěvník si přišel s kapelou přituknout. Neuvěřitelné... Kdosi prohlásil: „Tady je to dneska jako na Silvestra...“

Jak se to semlelo:

- Kapela se sešla svátečně naladěna v 18:00. Po chvíli dorazil „hlavní štáb fanoušků“, tedy Míra Mládek (brácha našeho houslisty Járy) a jeho žena Dáša. A přinesli s sebou 2 nástěnky, které rozvěsili po hospodě. Na nástěnkách bylo přes 30 fotek z nejrůznějších vystoupení Merendy v Chýnově za posledních 6 let.
- Merenda spustila produkci krátce před sedmou večerní, když dorazili poslední návštěvníci na rezervaci. Totiž, 3 týdny dopředu byla Holešovna „vyprodaná“.
- Kolem 19:30 byl na place sjednán klid a „za fanoušky“ si vzal slovo Míra Mládek. Poděkoval kapele za krásná předchozí vystoupení a popřál Merendě další stovky vydařených akcí. Vtom z kuchyně vypochoďovaly „chýnovské fanynky“ a donesly Merendě úžasný metrový dort připomínající modrý kontrabas. K tomu přidaly i dortík „šunkový“. A celá hospoda zapěla: „Živijó...“ Vřele jsme poděkovali a pokračovali v produkci.
- Asi po půlhodině jsme byli přerušeni dalším gratulantem: Jirkou Šalátem. Donesl sedmičlenné kapele 7 lahví „veselé vody“ z vlastní zahrádky.
- Před půl devátou jsme produkci plánovaně přerušili my a Petr Vobora držel slavnostní projev. Ten byl zakončen přípitkem s celou hospodou. Moc si vážíme toho, že skoro každý z účastníků si s každým muzikantem přitukl.
- Na chvíli jsme něco vrzli a byla tu další kulturní vložka. Uvedl ji kytarista Pepa organizovaným skupinovým přivoláváním ducha svatého Floriána heslem: „Hoří“. Na třetí pokus se duch skutečně objevil: kamarád Láďa Šalát, převlečen na prvorepublikového hasiče, výtečně přednesl skvělou Redlovu básničku „Hoří horní heršpická hospoda (Holešovna)“. Láďa sklídl obrovský aplaus.
- Poté Láďa sejmul z hlavy hasičskou přilbici a vydal se putovat po hospodě. Za chvíli přinesl kapele v helmě téměř rovné 4 000 Kč. Velmi děkujeme...
- A pak to vřelo až do konce... Probíhala tradiční „soutěž stolů“: každý stůl měl v kapele svého zástupce (patrona) a jakmile tento spustil sólo (Fanda-klarinet, Ivan-banjo, Jára-housle), všichni u stolu si bouřlivě připíjeli a tleskali po dokončení sóla.
- Panovala skvělá atmosféra, lidé zpívali a po každém songu bouřlivě aplaudovali.
- Nádhernou akci jsme zakončili kolem jedné po půlnoci tradičním „zavírákem“: Život je jen náhoda. Poté Petr Vobora představil kapelu a každý z muzikantů se dočkal skutečně uznalého potlesku.
- Jako vždy, přidali jsme klasiku: „Když svatí jdou“ a „Washington Lee“ (neboli „Přijede na přehlídku generál“) a to za nekončícího potlesku publika.
- **Holešovno, děkujeme ti.**

Svatava Mládková přináší...

... úžasný jubilejní dort.

Tekutý pozdrav kapele od Jirky Šaláta.

„Hoří Holešovna..." v podání Ládi Šaláta.

Merenda visí...

... dokonce na 2 nástěnkách.

Merenda v akci...

Merenda pózuje před jubilejním dortem na svém stém vystoupení.

Zleva: Ivan Dalíhod (5-strunné banjo), Luboš Bartáček (kytara, zpěv), Jára Mládek (housle, zpěv), Petr Vobora (kontrabas, zpěv), Pepa Novotný (kytara, mandolína, zpěv), Fanda Zeman (kytarové banjo, kytara, klarinet, zpěv) a Láďa Lukáš (4-strunné banjo, kytara, zpěv).

100) 11.12.2018 – Sezimovo Ústí

Událost: Vánoční večírek firmy COP

Místo: Konferenční sál COP Sezimovo Ústí

Čas: 17:00 – 22:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Ivan, Láďa

Na pravou míru:

Pozorný čtenář si jistě všiml, že u tohoto vystoupení je pořadové číslo 100. To je správně. Jenže Merenda oslavila svoji „stovku“ o celých 17 dnů dříve na předchozím vystoupení dne 24.11.2018 v chýnovské restauraci Na Holešovně. Důvod? Oslava byla naplánována dlouho dopředu a vycházelo to přesně. Naneštěstí nám nečekaně zrušili vystoupení 21.9.2018 v lokalitě Sokolská plovárna v Táboře, čímž to pádem z plánu vypadl jeden termín. Nechali jsme to být...

Minutes:

- A. Pozvání na tuto akci přišlo od paní doc. PhDr. Mgr. Lenky Hruškové, Ph.D. (na obrázku), která je ředitelkou Vyšší odborné školy, Střední školy a Centra odborné přípravy v Sezimově Ústí. A jak se o nás paní ředitelka dozvěděla? Z osobní zkušenosti. Totiž dne 4.2.2017 byla jedou z oslavenkyň na soukromé párty v Holešovně, kde hlavní roli hrála rodina Brokešových z Chýnova. Už tenkrát jsme konstatovali, jak si Vesmír pěkně pohrál s genetickou výbavou celé rodiny, kde všichni vypadají neuvěřitelně zdravě, svěže a mladě. Věřili byste, že této paní je téměř 52 let?
- B. Zbýlé formality pak Vohrada již vyřizoval s ekonomickou pracovnící školy paní Ing. Janou Vnoučkovou, se kterou byla pohodová a bezproblémová dohoda na všem.
- C. Na místě, které pro nás bylo zcela nové (Kongresové centrum školy), byl sraz v 16:30. Vohrada cestoval z obtížného obchodního jednání z Prahy a přijel trochu pozdě (a mírně rozladěn), čímž to pádem přišel o úvodní řeč paní ředitelky Hruškové a zdravici Merendě.
- D. Ale smlouva je smlouva, proto jsme přesně v 17:00 spustili. Shromáždili jsme se těsně u „cateringového“ centra, což bylo prostorově asi nejvhodnější místo s ohledem na dobrou stovku přítomných. Akusticky nic moc, ale po prvních písních jsme se trochu rozesadili a vytvořili pro sebe akusticky přijatelnou variantu.
- E. Hráli jsme pro neznámé publikum, které se zpočátku projevovalo dosti rezervovaně, přestože nás často ujišťovali, že hrajeme dobře. Ale asi po hodině se našli první odvážlivci a k nim se přidali další – zkrátka najednou bylo na parketu plno. Ale bylo těžké je tam udržet a strefit se do jejich vkusu.
- F. V Merendě jsme odehráli už 100 vystoupení a na každém je vždy nějaké pohoštění. Někdy i raut a občas i pořádný raut. Ale velkolepost dnešního rautu jsme nikdo ještě nezažil. Jen v „oddělení ryb“ Vohrada napočítal 6 druhů. A to všechno byly produkty vlastní školní kuchyně.
- G. Nutno konstatovat, že ve školství se asi fakt lámou ledy, což nám paní ředitelka Hrušková potvrdila: mladí pedagogové byli ve většině a všem ženám to fakt slušelo – některým pak obzvlášť. Mužů jsme odhadli tak na jednu třetinu. A pak, že ve školách učí jen staré a ošklivé báby...
- H. Kolem deváté došlo na pohromu pro kapelu: jednak lidi už začali odcházet domů (koneckonců zítra je pracovní den), ale hlavně se zdálo, že prakticky nikoho naše

produkce už nezajímá. Tak dobře – řekli jsme si – v klídku si to dohrajeme a pak pokojně půjdeme domů. Spustili jsme set folkových valčíků a na poslední z nich (Tennessee Waltz) se přitrousil na parket jeden pár. Následovala „Okoř“ a nejednou „do vrabců jak když střílí“ – zaplnil se parket. Řekli jsme si, že tohle nesmíme propásnout, pročej jsme vybírali jednu pecku za druhou a lidi jsme na parketu udrželi až do desáté hodiny. A nejen to. Už bylo dávno po desáté, my končili druhým přídavkem a publikum se dožadovalo pokračování. Ale znáte to: smlouva je smlouva...

- I. Vystoupení tedy skončilo za všeobecného veselí a spokojenosti. Inkasovali jsme krásných 5 000 Kč.

Milé momenty:

- A. Náhle přiběhla jedna dívka (ve skutečnosti to byla mladá paní Pavla Ambrožová, ale to jsme ještě nevěděli) s tím, že nás zdraví paní Hanka Petrů. Protože ji půl kapely zná, ptáme se, kde je, když tu předtím pracovala? Odpověď zněla, že tu není, protože nevěděla, že tu jsme my. Vohrada se snažil rozplést ten rubikon, ale vše vysvětlila fotka Merendy, kterou Pavla vyfotila na mobil a poslala Hance domů. Ta ve své odpovědi zalitovala, že se nenechala pozvat na první vánoční večírek školy po mnoha letech, ale každopádně nás všechny pozdravovala. A zde je ta fotka:

- B. Později jsme Pavlu požádali o foto pózující Merendy (nepovedlo se, proto jej neuvádíme) a dali se s ní do řeči. Po chvíli Pavla prohlásila: „Pane Voboro, Vy se v Bolechu tváříte tak vážně a dneska tady docela válíte.“ Tak se Vohrada s paní Pavlou blíže seznámil (a potykal) a zjistil, že Pavla zpívá ve sboru Domino (pod vedením Jakuba Smrčky), který už několik let doprovází Bolech na vybraných akcích. Jenže na těchto akcích vystupuje celkem 5 spojených sborů z Tábořska, což čítá kolem 50 zpěváků. Vohrada si nemůže všechny pamatovat. Ale Pavlu si zapamatoval a od této akce až do konce roku 2018 se viděli ještě celkem 3x na různých vánočních produkcích.

Vtipný moment:

Nejspíš to byla učitelka francouzštiny, prostě ke kapele dorazila elegantní dáma a dožadovala se nějaké francouzské lidové – prý když „zahrajeme zlidovělé písně z celého světa“. Po krátké poradě Pepa vymyslel velmi nevinnou léčku. Nechali jsme dámu zavolat

a oznámili, že jí hrajeme na přání. A Vohrada uvedl song „Vše co mám“ s poselstvím, že se jedná o starou francouzskou lidovou píseň, akorát s českým textem. Pak si ještě vymyslel, že song původně pochází z Bretaně, na což dáma reagovala slovy: „To je výborné, tam jsem bydlila.“ Píseň se líbila, což je důležité, a my se tímto oné dámě omlouváme, protože song „Vše co mám“ vymyslel Venca Koubek ve své pověstné stodole v Chotěmicích u Tábora a nejspíš u toho nebyl střízlivý...

101) 14.12.2018 – Tábor-Žižkovo náměstí

Událost: Vánoční večírek firmy INFORIS

Místo: filmklub Sklepník

Čas: 19:30 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Láďa

Minutes:

- A. Vohrada před časem nadhodil Merendě pozvánku od své firmy INFORIS na vystoupení na vánočním večírku. Přestože jsme věděli, že s námi nemůže Luboš (vánoční večírek jeho firmy) ani Ivan (Tercie hrála v Novém Ráji), rozčílil to Pepa, když řekl: „Já pořád ještě nic nemám proti veřejné zkoušce s občerstvením.“
- B. To nemá znít nějak zapškle, ale taky je pravda, že v předchozích ročnících si Merenda tuhle párty prostě moc neoblíbila. Hlavním důvodem vždy bylo trochu „nehudební“ publikum, které si chce hlavně popovídat (často nahlas) a živou kapelu berou jako „nezbytné křoví“. Časy se mění a Merenda v posledním období skutečně vystupuje téměř výhradně na akcích, kde prostě „kapela hraje prim“.
- C. Ale Vohrada si své práce váží, do podobných diskuzí nezasahuje, nevyjadřuje se k nim a nikoho neovlivňuje. A vlastně byl rád, když tuhle akci Merenda vzala...
- D. Filmový klub (zkráceně „filmklub“) Sklepník je objekt, kterému se dříve říkalo „U husičky“. Protože tam nikdo z nás ještě nebyl, byli jsme překvapeni velmi příjemně vyhlížejícím sklepeními (jak jinak) prostory. Sice nebyly nijak velké, ale působilo to velmi útulně. A hlavně tam je výklenek s klenutým stropem jako dělaný pro kapelu naší velikosti (dnes to bylo 5 hudebníků).
- E. Takže jsme v 19:30 spustili a nemohli jsme si vynachválit náš hudební koutek se skvělými akustickými vlastnostmi. Vlastně ani nevím, kde to v minulosti bylo, že jsme se navzájem slyšeli líp...
- F. Vohrada přivítal publikum trochu neotřelou řečí. Jednak chtěl, aby to bylo nějak jinak (nekonečný kritik Pepa má totiž vždy výhrady), jednak byl „mezi svými“ a mohl si to dovolit. Po úvodním songu Vohrada řekl: „Přátelé, zdraví vás kapela Merenda a máme takový nápad. Co kdybychom se dneska všichni společně trochu ožrali? Souhlasíte? Tak se do toho dejte a my vám k tomu pěkně zahrajeme.“ Pepa chválil...
- G. Bylo to jako vždycky, publikum tleskalo sporadicky (často vůbec) a prostě lidi se bavili mezi sebou. Tomu jsme přizpůsobili i průběh produkce, což znamená, že jsme dělali delší pauzy. Totiž, když už byl konec, potkali se 3 na baru u Jacka Danielse: Vohrada, Jára a Vohradův šéf Jirka Simon. A ten prohlásil: „Hráli jste dobře, ale dneska jste to trochu šidili...“ Tak to prosím ne. Nešidili. Jen jsme dělali větší pauzy, ale hráli jsme naplno – jako vždy.
- H. Jen Vohradova kolegyně Šárka (momentálně na mateřské dovolené) reagovala na hudbu a sdělila: „Kdybyste mi dali texty, já bych si s váma ráda zazpívala.“ No vida, zajímavý důvod, proč mít s sebou jeden náhradní zpěvnick...
- I. Produkci jsme ukončili před 23:30 a myslím, že ke spokojenosti všech.
- J. Zdálo se, že naše vystoupení se líbilo provoznímu panu Kalašovi a jeho milé ženě (momentálně též na mateřské). Takže jsme si vyměnili kontakty a uvidíme...

Přesně takovouhle pozornost věnovalo publikum kapele...

102) 28.12.2018 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Opět s námi nebyl Luboš (už třikrát za sebou).
- B. Těsně před sedmou se celá hospoda zaplnila, když drtivá většina stolů byla rezervovaná našimi fanoušky.
- C. Přítomen byl i pan Volena (provozní restaurace), který se velmi pěkně prezentoval, když ke každému stolu donesl „obložený talíř“ s uzeninami všeho druhu. To byla prosím „pozornost podniku“. Nikdy předtím nevídané, ale milé...
- D. Začali jsme nešťastně. Přestože máme jasně daný „otvírák“ – tedy úvodní song, Pepa prohlásil, že spustíme orchestrálku „Banjo z Mlžných hor“ a že to domluvil s Ivanem. A doplnil to svým obligátním: „Vždyť je to jedno, né?“ Není to jedno a Vohrada nesouhlasil zcela zásadně. Ještě došlo na rychlou výměnu názorů, ale abychom se navzájem nevyhrotili hned na začátku, tak tedy budiž. A bylo to špatně... Kapela se „potkala“ až na začátku druhé čtvrtiny songu, kdy nastupoval na sólo Jára. Samozřejmě jsme se nedohodli, zda v úvodu nastoupila špatně basa anebo Pepa s Fandou. Tohle už se nikdy nestane!!!
- E. I po tomto nešťastném začátku hospoda zatleskala a Vohrada (byť trochu nasupen) všechny krátce přivítal s úsměvem. U kapelního stolu seděla „chýnovská delegace Mládků“ (Svatava, Dáša a Míra), takže bylo jasné, že o ohlasy publika nebude nouze.

A nebyla, protože Mládci včetně další kamarádky Jarky roztleskávali hospodu i při výstupech sólistů (Jára, Ivan). A úspěšně.

- F. Hospoda praskala ve švech. Atmosféra byla skvělá, za což mohli všichni naši příznivci, kteří obsadili drtivou většinu stolů. Kromě již zmiňovaných Mládků namátkou jmenuji manžele Kratochvílovi, Jarku Zelenkovou s přáteli, Jiřku Stehlíkovou s kámoškou, věrnou dvojku Ilonu+Romanu, atd.
- G. Vohrada byl moc rád za přítomného pana Volenu, protože občas slýcháváme, že hospoda prý je plná jen tehdy, když zahraje Tercie. Není.
- H. Vohrada velmi dobře vnímal interní fakt, že prakticky nebyly vůbec žádné dohady o repertoáru (kromě úvodního faux pas). Náš momentální repec (obohacený o skoro 10 nových songů) úplně bohatě stačil pokrýt všechny nálady obecenstva, včetně tanečníků.
- I. Těsně před závěrem Vohrada věnoval klanu Mládků song „No to se ví“ jako díky za jejich návštěvu v Novém Ráji, kde mimochodem nikdy nebyli.
- J. Rok 2018 jsme zakončili v 23:15 tradičními dvěma přídávky „Když svatí jdou“ a „Washington Lee“ (neboli „Přijede na přehlídku generál“) pod vedením Ládi. A to při stále téměř plné hospodě.
- K. Vohrada obdržel jedno velmi milé novoroční přání od štamgasta: „Hergot, vy to tady ale dokážete rozpálit. Já už budu chodit jen na vás...“
- L. Inkasovali jsme honorář: 2 400 Kč.

Tradiční vánoční zkoušku si Merenda tentokrát přesunula až na 10.1.2019.